tsensuur, mis suurema osa lehtede poolt võeti vastu ägeda protestiga. Lühemaks ajaks algatasid suuremad Tallinna lehed koguni streigi, mis väljendus valitsuse teadaannete ja poliitiliste juhtkirjade avaldamata jätmises. Poliitilise ajakirjanduse taltsutamise asemel nõudis seltskond 1933. a. korduvalt kollase ajakirjanduse taltsutamist, kuid suuremaid tagajärgi sel alal ei saavutatud. Uutest ajalehtedest on ainitav päevalehena seni püsima jäänud „Vaba Sõna" Tartus, mis esmalt Edg. Kanti toimetusel tõotas saada radikaalsema rahvusliku intelligentsi häälekandjaks, kuid järk-järgult langes enam äriringkondade mõju alla ja viimaks ligines ühtlasi „vabadussõjalastele".

Vaimukultuuri perifeeriaistki jõuame välja, kui veel mõne sõnaga märkida tähtsamaid saavutisi k e h a k u l t u u r i alal. Suuremal osal spordi aladel püsiti 1933. a. vähemate või suuremate kõikumistega endisel tasemel, kuid kergejõustiku hooaeg kujunes tüsedaimaks kogu senise eesti spordiarengu kohta. Odaviskes ületas hooaja kokkuvõtete järgi 4 meest 60 m piiri, kettaheites jõudis 4 üle 43 m, kuulis 5 üle 14.10 m. Heidetes ja ka hüpetes ei jäänud Eesti 1933. a. igatahes enam maha Euroopa ekstraklassi tasemest, nagu näitavad hooaja rekordsaavutised: kõrgus (A. Kuuse) — 1.95, kaugus (N. Küttis) 7.42, oda (G. Sule) 69.30, kuul (A. Viiding) 15.92, ketas (A. Viiding) 47.10. Edukalt esinesid eesti kergejõustiklased välismailgi, muu seas ka Torinos septembris korraldatud akadeemilistel maailmameistrivõistlustel.

Kokkuvõtteks.

Huvi selle vastu, kas eesti kultuurielus 1933 peaks leiduma mõnesuguseid kõike läbivaid ja kõike sidu-

Eesti Ühendus Tartus